

ע"פ 3466/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 3466/19

לפני:
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד בתפ"ח 053413-07-17 שניתנו
ביום 7.1.2019 וביום 16.4.2019 על ידי כבוד
השופטים מ' פינקלשטיין, ל' ברודי ור' אמיר

תאריך הישיבה: כ"ג באב התש"ף (13.08.2020)

בשם המערער: עו"ד מוטי לוי
בשם המשיבה: עו"ד מריה ציבלין

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות הבאות: אינוס בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 345(ב)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין; מעשה סדום בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(3) וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין; כליאת שווא, לפי סעיף 377 רישא; תקיפה הגורמת חבלה ממשית (ריבוי עבירות), לפי סעיף 380 לחוק העונשין, איומים (ריבוי עבירות), לפי סעיף 192 לחוק העונשין והדחה בחקירה, לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין.

על המערער הושת בגזר הדין מאסר בפועל של 18 שנים, תוך הפעלת מאסר על תנאי של שנה, כך שסך הכל הושתו על המערער 19 שנות מאסר בפועל.

הערעור שלפנינו נסב על ההרשעה ועל גזר הדין.

2. דין הערעור על הכרעת הדין להידחות ואינו רואים להכביר מילים נוכח הראיות החותכות שעומדות לחובתו של המערער. נצביע להלן ובאופן "טלגרפי" על מקבץ הראיות שהביאו להרשעתו של המערער בשורת העבירות שפורטה לעיל, ואשר מאחוריה מסתתר מעשה אינוס אכזרי ואלים במיוחד.

א. עדותה של המתלוננת, כשלעצמה ובבדידותה, הייתה מהימנה על בית המשפט; ומנגד, שקריו הבוטים של המערער ועדותו שהותירה רושם רע, בלשון המעטה, על הערכאה הדיונית.

ב. צרחותיה וזעקותיה של המערערת נשמעו בזמן אמת על ידי השכנים שהזעיקו את המשטרה שהגיעה למקום, אך לא עלה בידי השוטרים לזהות את הדירה שממנה בקעו צעקותיה של המתלוננת.

ג. המתלוננת נמלטה מדירתו של המערער בסביבות השעה 04:00 בבוקר לרחוב כשהיא לבושה למחצה, שם נתקלה באחד העדים שהזעיק את המשטרה, שהעבירה את המתלוננת לבית החולים.

ד. מצבה הנפשי והפיזי של המתלוננת דיבר בעד עצמו, ועל כך העידו מספר עדים.

ה. החבלות הפיזיות על גופה של המערערת, והדברים אמורים במיוחד לגבי הקרע בפי הטבעת.

ו. הממצאים בדירתו של המערער, כולל כתמי דמה של המתלוננת וקווצות משער ראשה, המעידים על האלימות שהפגין המערער כלפי המתלוננת.

ז. סימן הנשיכה על אצבעו של המערער והגרסאות המופרכות שנתן בעניין זה.

ח. אין למתלוננת כל מניע להעליל על המערער.

כל אלה יצרו מסה של ראיות שאינה שכיחה בעבירות כגון אלה, עבירות שמתבצעות פעמים רבות בחדרי חדרים. אכן, גם במקרה דנן העבירה בוצעה בחדרי חדרים, אך העבירה לא נותרה אילמת בחדר נוכח צעקותיה של המתלוננת במהלך האירוע, צעקות שהחרידו את השכנים שהזעיקו את המשטרה.

אל מול כל אלה הציב המערער בערעורו מספר נקודות שוליות וסתירות מלאכותיות כאלה ואחרות שאיננו רואים טעם להידרש אליהן. עוד טען המערער למחדלי חקירה, אך לא ראינו ממש גם בטענה זו.

3. המערער הלן אף על העונש הכבד שנגזר עליו, אך איננו רואים מקום להתערבותנו. שיקולי הענישה ידועים ומוכרים ולא נחזור עליהם. הענישה היא אינדיבידואלית ובית המשפט "תופר חליפת ענישה" למידתו של הנאשם על פי משולש שקודקודיו הם המעשה, הנאשם ונפגע העבירה. נעמוד בקצרה על משולש זה במקרה דנן.

המעשה: המערער הוביל את המתלוננת לדירתו בכחש, כלא בה את המתלוננת וביצע בה במהלך הלילה כמה מעשי אינוס וסדום ברוטאליים, תוך הפעלת אלימות קשה ואכזרית ובאיזמי רצח. איני רואה לרדת לפרטי הפרטים של המעשים ואזכיר אך חלק מהם: המערער תלש שיער משערות ראשה של המתלוננת והטיח את ראשה ברצפה; החדיר את אצבעו לעין של המתלוננת, אנס אותה בכוח בחדר האמבטיה, ולאחר מכן כמה פעמים בחדר השינה, שם גם ביצע בה מעשי סדום. חומרת המעשים עולה מאלה, והמתלוננת הצליחה להימלט מהדירה רק לאחר שהמערער נרדם, כשהיא מותירה חלק מפרטי לבושה ואת רכושה האישי בדירתו.

הנאשם: למערער עבר פלילי בעבירות אלימות ומין. בשנת 1999 הוא נדון למאסר בפועל של שמונה שנים וחצי בגין עבירת אינוס, תקופה הכוללת הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים. בשנת 2014 נדון המערער למאסר בפועל של שנה בגין עבירות של כליאת שווא ומעשה מגונה. כנגד המערער גם היה תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים בעת שביצע את המעשים נשוא הערעור דן וכפי שעולה מגזר הדין, הוא ביצע את העבירות בהן הורשע שעה שהוא תחת צו פיקוח על עברייני מין. המסוכנות שנשקפת מהמערער מדברת אפוא בעד עצמה. אף לא למותר לציין שהמערער לא נטל אחריות למעשיו לאורך כל הדרך ולא הביע חרטה גם לאחר הרשעתו.

נפגעת העבירה: המתלוננת היא פליטה מאריתריאה, אם חד הורית לילדה רכה בשנים, שהגיעה ארצה דרך סודן ובדרכה עברה חוויות קשות. המתלוננת נפגעה פיזית ממעשיו הקשים של המערער ונותרה מצולקת נפשית. כפי שעולה מתסקיר נפגע העבירה, המתלוננת סובלת מפוסט-טראומה על מגוון תסמינים הנובעים מכך, היא מסתגרת בביתה, וגם יכולתה לפרנס את עצמה ואת בתה נפגעה.

4. הנה כי כן, החומרה היתרה הטמונה בעבירות מין מתעצמת במקרה דנן על רקע המעשה, העושה והנזק הקשה שנגרם למתלוננת. יפים לענייננו הדברים הבאים:

"הפגיעה האנושה בגופה ובנפשה של המתלוננת, והאלימות, הברוטאליות, האכזריות והחייתיות שבאדם המשתקפת ממסכת הארועים העבריינית שהתרחשה הם חריגים בחומרתם ובקשיותם, ומחייבים גישה עונשית מחמירה על פי כל קנה מידה. המסר העונשי הצריך להשתקף בסוג כזה של מעשי עבירה צריך להיות חד-משמעי, ברור ונוקב" (ע"פ 10715/05 פלוני נ' מדינת ישראל (4.9.2007)).

סוף דבר, שאין מקום להתערב בעונש שהושת על המערער.

5. אשר על כן, הערעור נדחה על כל חלקיו.

ניתן היום, כ"ו באב התש"ף (16.8.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט
